

جریان‌شناسی پدیده جدید چپ‌گرایان لیبرال در دانشگاه‌ها

حامی دیروز لیبرال‌ها مطالبه‌گر امروز کارگران!

هفته گذشته، اعتراضات در دانشگاه امیرکبیر توسط حامیان سابق دولت فعلی برگزار گردید که به خشونت این گروه علیه دانشجویان منجر شد. این اعتراضات که به بهانه حمایت از کارگران نیشکر هفت تپه و به صورت غیرقانونی توسط عده‌ای خاص برگزار گردید به شعارهای ساختارشکنانه و هتاکانه منتهی شد. این اعتراضات، که روز قبل از آن با شبنامه‌های منتشر شده توسط «انجمن ترقی‌خواه» تبلیغ شده بود و به صورت غیرقانونی در دانشگاه برگزار شد، هر چند گفته می‌شد به دلیل دغدغه‌هایی مانند «عدالت» برگزار شده است، اما پس از گذشت دقایقی از برگزاری و شعارهای این افراد مشخص شد شعارها نه هدفی اجتماعی بلکه هدفی ساختارشکنانه دارند.

آیا این اغتشاش یک نقطه شروع بود؟

دی‌ماه سال گذشته بود که دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران شاهد برای یک تجمع اعتراضی بود. تجمعی که بناگاه از دل آن شعار «اصلاح‌طلب، اصولگرا، دیگه تمومه ماجرا» متولد شد و بلافاصله توسط بازوهای رسانه‌ای جریان انحراف به عبور جامعه از ساختارهای سیاسی حاکمیت تعبیر شد.

این تجمع غیرقانونی که همزمان با موج اعتراضات دی‌ماه همراه شد بلافاصله فضای دانشگاه را به سمت رادیکالیسم سوق داد. نقطه مشترک این ماجرا با حوادث امیرکبیر یکسان بودن روش تجمع و سپس تبدیل آن به درگیری است.

سال گذشته نیز ابتدا کانال‌های فعال در حوزه امور صنفی دانشجویان فراخوانی دادند مبنی بر تجمع صنفی دانشجویان مقابل سلف مرکزی دانشگاه تهران. به گفته معاون فرهنگی دانشگاه تهران که شاهد این اغتشاش بود، این تجمع با ورود افراد غیر دانشجویان از خیابان انقلاب به محوطه، شعارها رنگ‌بویی ساختارشکنانه به خود گرفت و نهایتاً به اغتشاش روز ۱۰ دی منجر شد.

همین مدل در حوادث ۱۳ آذر دانشگاه امیرکبیر تکرار شد. ۳۰ مهر بود که به دعوت یک کانال تلگرامی دانشجویان در اعتراض به کیفیت بد غذای سلف در محوطه دانشگاه مقابل خیابان رشتی، با ردیف کردن سینی غذای خود، تجمع کردند. این کانال تلگرامی که سعی می‌کرد هویت خود را غیر سیاسی و صرفاً مطالبه‌گری حقوق دانشجویان معرفی کند آرام آرام با فاصله‌گذاری از شورای صنفی دانشگاه امیرکبیر و رادیکال شدن فضای مطالباتی خود به سمت جریان چپ نو این دانشگاه با گرایشات مارکسیستی نزدیک شد. این کانال تلگرامی همزمان با تجمعات اعتراضی کارگران در اهواز وارد فاز سیاسی شد و در آخرین مرحله نیز در فراخوانی خواستار تجمع اساتید و دانشجویان علیه ظلم به کارگران در دانشگاه امیرکبیر شد. تجمعی که بلافاصله توسط اعضای «انجمن ترقی‌خواه» و با شعارهای ساختارشکنانه به اغتشاش تبدیل شد.

شروع دوباره به نام چپ، به کام براندازان

شکست جریان چپ نو در دانشگاه‌های تهران و امیرکبیر سبب شد تا بعد از یک دوره ناکامی دوباره از سال ۱۳۹۶ این جریان در قالب فعالیت صنفی و پیگیری حقوق و مطالبات دانشجویی به عرصه بازگردد.

به نقل از خبرنگار دانشجویان؛ حمایت فعال از نامزد فاتح در انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته فرصتی شد تا این جریان در قالب جبهه اصلاحات به عرصه بازگردد. اما بعد از ساماندهی دوباره تشکیلات روند جدایی بین این نیروها و تشکل‌های اصلاح‌طلب آغاز شد و «مشت سیاه» به نماد خاص این جریان تبدیل شد. (مشت سیاه نماد جنبش دانشجویی «آتپور» صربستان است که در یک برنامه مشترک با خانه آزادی آمریکا و به رهبری افرادی چون داورین پوپویچ، موزیسین پاپ، و ژاژ دنو، حکومت میراسلوا میلوویچ را سرنگون کردند).

این جدایی باعث شد تا در دی‌ماه سال گذشته به ناگاه دانشگاه‌های تهران و امیرکبیر توسط این مجموعه دچار اغتشاش شود و علی‌رغم همراهی قبلی عبور از اصلاحات نیز کلید بخورد. نکته عجیب اما همراهی جریان انحرافی با این جریان رادیکال است. مروری بر کانال‌های تلگرامی افراد شاخص جریان انحرافی نشان‌دهنده سطح همدلی و البته اشتراک عقیده میان این دو جریان است. تبلیغ آثار ادبی مارکسیستی، حمایت از دستگیرشدگان اغتشاشات سال گذشته و تلاش برای انطباق ماهیت اعتراضی این جریان با جریان خودی، از جمله این نشانه‌ها است.

اغتشاشات چندماهه اخیر در دانشگاه امیرکبیر با توجه به شعارها، نمادها و افراد شاخص آن بیانگر فعال شدن دوباره جناح رادیکال جریان چپ نو در دانشگاه است. جریانی که با شعار «تان، کار، آزادی» و با رهبر «داره شورایی» به دنبال آغاز اعتراضات سراسری است. در این میان نیز برخی از اعضای جناح رادیکال جبهه اصلاحات همانند «انجمن ترقی‌خواه» با آنها همراه شده‌اند.

به نظر می‌رسد جریان چپ نو به علت ماهیت رادیکالیستی خود و آموزه‌های تشکیلاتی و عدم وابستگی به جناح‌های سیاسی بتواند به عنوان یک بازیگر جدید در پروژه‌های آشوب‌زنا فعالیت کند. در آزمون مهم این جریان نشان‌دهنده ظرفیت بالای حرکت به سمت اقدامات خشن‌تر توسط آنها بود و شاید در این میان نیز برخی جریانات تعامیل داشته باشند تا از نیروهای تازه نفس برای پیشبرد اهداف خود استفاده کنند و شاید به همین دلیل است که تاکنون مسئولان وزارت علوم و دانشگاه امیرکبیر هیچ برخوردی با یک جریان خشن و ضدانقلاب نداشته است.

تصاویری از برگزاری مراسم روز دانشجو در دانشگاه‌های سراسر کشور آذر ۱۳۹۷

قابل توجه اساتید حوزه و دانشگاه تشکل‌های دانشجویی، دانشجویان و طلاب محترم

«صفحه دانشگاه کیهان» از اخبار، بیانیه‌ها، مقالات، یادداشت‌ها و تحلیل‌های فرهنگی یا سیاسی مرتبط با مقالات دانشجویی استقبال می‌کند. علاقه‌مندان می‌توانند فایل حرفه‌ای خود را به ایمیل Daneshgah@Kayhan.ir یا شماره ۰۲۱-۳۳۱۱۱۲۰۰ ارسال نمایند. بدیهی است که روزنامه کیهان در ویرایش، تلخیص، انتشار یا عدم انتشار متون رسالی، آزاد است.

بر جامعه نیز خواهد گذاشت. جای شوربختی است وقتی جنبش سرخورده دانشجویی، عزت نشینی را بر مطالبه‌گری ترجیح دهد و به جای روشننگری اجتماعی در قضایای تخصصی و بسبب حیرتی مثل برجام، IPC ، سند ، FATF ،CFT.۲۰۳۰ ، موافقت‌نامه اقلیمی پاریس و... موضع سکوت اختیار کند، از افراد جامعه چه توقعی است که در برابر انفعال این قراردادها استعتماری و سراسر ضرر، مقاومت نموده و سر تسلیم فرود نیارند؟ در همین زمینه، رهبری فرزانه انقلاب شدیداً به فعالیت‌های دانشجویی تأکید دارند و خلاء وجودی آن را جبران ناپذیر دانسته و می‌فرمایند: «خدا لعنت کند آن دست‌هایی را که تلاش کرده‌اند و می‌کنند که قشر جوان و دانشگاه ما را غیر سیاسی کنند. کشوری که جوانان سیاسی نباشند، اصلاً ثوابی باغ مسائل سیاسی نیستند، مسائل سیاسی دنیا را نمی‌فهمند، جریان‌های سیاسی دنیا را نمی‌فهمند و تحلیل درست ندارند. مگر چنین کشوری می‌تواند بر دوش مردم، حکومت و حرکت و مبارزه و جهاد کند؟» (۱۲) آبان ۱۳۹۷

امید است با حذف طمع نله‌های سیاسی به منظور بهره‌کشی و بازی گردانی از جریانات دانشجویی، فضای فعالیت‌های سیاسی در دانشگاه‌ها همچون دهه اول انقلاب رونق گرفته و مودت‌انجامه، مجدداً بشیر و نذیر و آگاهی بخش مردمانشان باشند.

چه بر سر مودت‌انجامه آمده که اینگونه بی‌رمق در مواجهه با تحولات روزمره، موضع موازنه منفی را اتخاذ می‌کنند یا اگر هم راضی به فعالیت‌های سیاسی باشند، عموماً

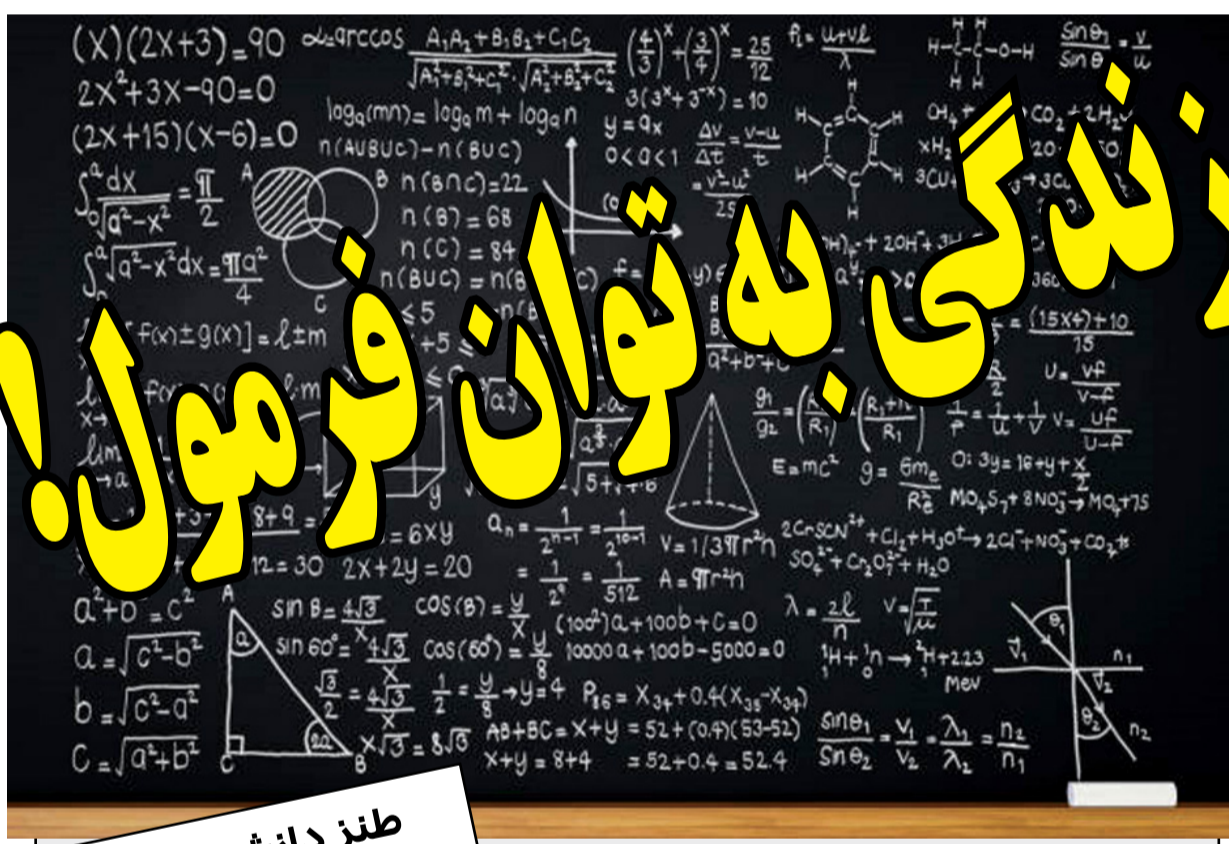

دلایل رکود فکری در فضای دانشجویی

چه بر سر «مؤذن جامعه» آورده‌اند؟!

به جهت فقدان تحلیل درست، انرژی خود را در مسیرهای انحرافی و پوچ هدر می‌دهند و آنتن‌یاب مرکه دشمنان این مرزوبوم می‌شوند!

«سرویس علمی/آموزشی»

طنز دانشجویی

سیده‌هاهره موسوی

همان کوه خودمان؛ صبور و محکم در برابر مسائلی که حتی اگر مغز سلول‌های ما را هم باز کند، باز به انحراف توابع مثلثاتی برسی. اصلاً دانشجویان این رشته به سکه با مسائل درگیر نیستند یا مدام صبح به صبح خودشان را زیر رادیکال می‌گذرانند تا ببینند چقدر کامل شدند. یا نه، یا مدام بازه خودشان را عوض می‌کنند، از این طرفی‌ها فاصله می‌گیرند و به آن طرفی‌ها می‌پیوندند. دانشجویان این رشته، باید آهن‌ربای حل مسائل جدید باشند و در برخی مواقع حلال؛ البته نه مثل آب که نمک را حل می‌کند، نه، باید معادلات دیفرانسیل، مثلثاتی، خطی و... را در چند ثانیه منتهای حل کنند. دیده شده که محصلان خانم این رشته، گاهی به فیناگورس هم نکته می‌گیرند و می‌گویند، چه کسی گفته مجموع ۲ سهم توانی برابر است با یک سهم توانی؛ اولی آنرا برای چه سهم پسران دو برابر دختران است!

کشور صرفاً بر مدار مدرک گرایی و علم آموزی محض چرخیده و هیچ عزم و انگیزه‌ای از سوی دانشجویان برای فعالیت‌های فوق برنامه و غیردرسی دیده نمی‌شود؛ چراکه اکثریت ایشان اگرچه مایل به آن باشند

که شهرت، پانهندگی و زندگی مرفه حاصل از دلازهای مزدوری‌شان را مدیون سواده انگاری‌های دانشجویان احساساتی هستند. در سوی دیگر نیز اگرچه بودند و هستند دانشجویان زیرک و دغدغه‌مندی که به

آرمان‌های انقلاب اسلامی معتقدند و به سادگی فریب شعارهای خوش‌خط و خال ضدانقلابیون در فضای دانشگاهی را نمی‌خورند، اما آنچنان با برخورداری قهریه مسئولان غریزده همچون «منع از تحصیل»، «معرفی به کمیته انضباطی» یا حتی «تعقیب‌های قضایی» مواجه می‌شوند که صدایشان در نطفه خفه شده و عطای فعالیت‌های مستقل دانشجویی را به لقای می‌بخشند.

از همین رو، جو رایج امروز در دانشگاه‌های

از جریانات دانشجویی در حکم پیاده نظام و سپاهی لشکر کارگردان سیاسی، موجب شد تا از دانشجویان در غائله‌هایی مثل تابستان ۱۳۷۸ و تابستان ۱۳۸۸ و حتی اعتراضات دی ماه ۱۳۹۶، همچون ملعبه‌هایی در راستای پیشبرد سیاست شوم «فشار از پایین؛ چانه زنی از بالا» بهره‌برداری شود.

هزینه این سوءاستفاده همیشگی طی ۲ دهه اخیر، نه از کیسه لیدرهای دروغین سیاسی همچون «احمد باطنی»، «علی افشاری»، «امیرعباس فخرآور» و... بلکه از جیب دانشجویان ساده و از همه جا بی‌بخبری پرداخت شد که با تهیه این قماش منفعت‌طلب، پس از مدتی زندگی خود را ویران شده یافتند و سیر بلای کسانی شدند

A large graphic titled 'دیده‌ار ۲۲۶۶ دانشگاه' (Didear 2266 University) with icons for various university activities and services.

۴۰ سال پاسخگویی اینفوگرافی - آمارهای چهار دهه پرسش و پاسخ رهبر انقلاب اسلامی با دانشجویان و دانشگاهیان * بیش از ۲۴۶ دیدار دانشجویان و دانشگاهیان با رهبر انقلاب اسلامی. * ۵۶ دیدار با عموم دانشجویان بوده است. جلساتی از جنس دیدارهای چند ساعته ماه رمضان. * ۵۲ دیدار با اساتید و مسئولان دانشگاه‌ها. * ۴۲ جلسه تعاملی با تشکل‌های دانشجویی. * ۳۷ دیدار که مختص یک دانشگاه بوده است که با دانشجویان یک دانشگاه به حسینیه امام خمینی (ره) آمده‌اند یا رهبر انقلاب میهمان یک دانشگاه در تهران یا یکی از شهرها شده‌اند، همچنین فرصت معتمد سفرهای استانی رهبر انقلاب، دانشجویان ۲۶ استان را میزبان رهبر انقلاب کرده است. * ۱۵ دیدار با نخبگان دانشگاهی.